Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26928
Copyright: Admont, Benediktinerstift

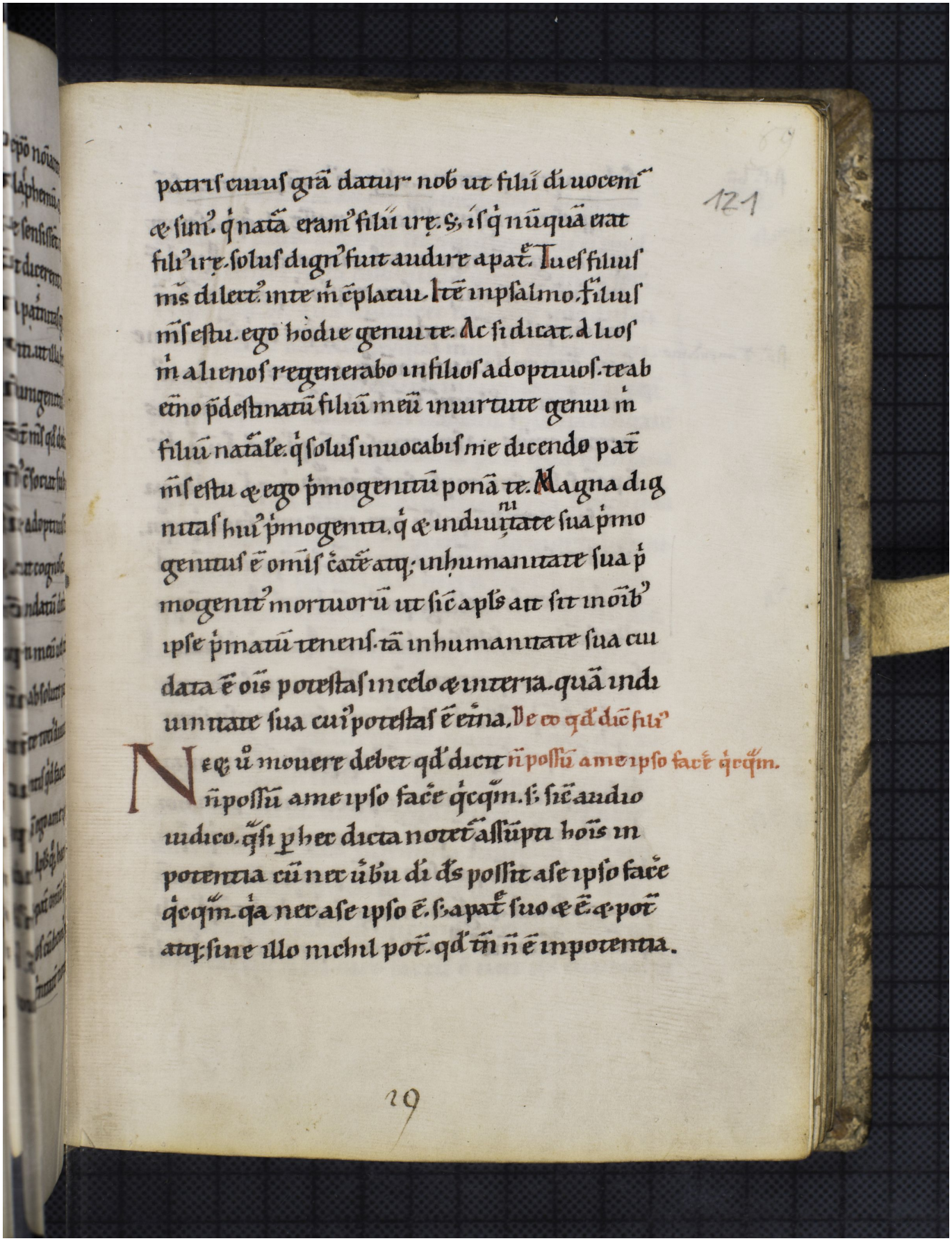

patris cuius grā datur nob ut filii dī uocem
æ sim. q̄ natā eram filii ur̄. S. ī sq̄ nūquā erat
fili ur̄. solus dign fuit audire a pat. Tu es filius
mš dilect. in te m̄ eplacui. Ite inpsalmo. filius
mī es tu. ego hodie genui te. Ac si dicat. d tuos
m̄ alienos regenerabo in filios adoptiuos. te ab
ēterno p̄destinatū filiū meū in nurture genui m̄
filiū natāle. q̄ solus inuocabis me dicendo pat
mī es tu æ ego p̄mogenitū ponā te. Magna dig
nitas huj p̄mogenitu. q̄ æ in diuinitate sua p̄mo
genitus ē omīs creāe atq; in humanitate sua p̄
mogenit mortuorū ut sic apls ait sit in oīb
ipse p̄matū tenens. tā in humanitate sua cui
data ē oīs potestas in celo æ in terra. quā indi
uinitate sua cui potestas ē ēterna. De eo q̄d dic filī

Neq; ū mouere debet q̄d dicit ñ possū a me ipso face q̄cq̄m.
ñ possū a me ipso face q̄cq̄m. s. sic audio
iudico. q̄si p hec dicta notet assūpta hois in
potentia cū nec ūbu di ds possit a se ipso face
q̄cq̄m. q̄a nec a se ipso ē. s. a pat suo æ ē. æ pot
atq; sine illo michil pot. q̄d tn ñ ē impotentia.